

Педагогічний характер недуги на прикладі

Товита – біблійного персонажа

Біблія містить у собі всю людину, в ній бо є сховані відповіді на усі людські питання. Тим разом приглянемо до такої непростой дилеми, яка торкається кожного: до недуги, хвороби. За приклад послужить нам постать Товита – героя біблійної книги, яка в честь нього названа. Товит – справедливий і повний милосердя чоловік, ретельно зберігаючий Божі заповіді. Парадоксально, але доброта Товита стає джерелом конфлікту, бо чим святіше хоче вести життя, тим більше терпить і страждає. Його терпіння стають причиною терпінь його родини. Сусіди висміюють його добрі зусилля і насміхаються з нього, а самі ведуть безтурботне і спокійне життя. У

зв'язку з тим родяться питання, де є Бог? Чи людські терпіння є конечні і не можна їх якось уникнути ані добрим, ані злим, чи це справа сліпої долі?

Такою печаттю Товитових страждань є те, що він стає незрячим. При всіх тих стражданнях він не втрачає віри в Бога і в його доброту, про що свідчать його добрі напоумлення, які він уділяє синові, коли той вирушає в дорогу. Оповідання про Товита містить в собі прекрасний мотив

молитви, яка перед Богом є відразу, моментально вислухана. Бог, почувши молитву Товита, відразу не реагує, посилаючи свого ангела Рафаїла і насилаючи горе на царя, який був причиною усіх скорбот Товита. Визволення Товита з недуги відбувається поволі. Під час недуги Товит

дотримується заповідей Божих, так як і в часи, коли був здоровий, не перестає бути милосердним. Найбільшим ударом для героя теми стає його дружина Анна, котра брутально допікає йому, мовляв: "це вчинки твоєї праведності привели тебе до цього нещастя" (див. Тов. 2,14). Бог, однак, дає зцілення Товитові через його сина Товію і архангела Рафаїла (ім'я означає

Бог вилікував) так, що Товит дякує і благословляє Бога.

З цієї чудової історії виникає, що терпіння є не лише карою, але пробою, Богом вибраній людині, щоб стала явною праведність терплячої особи, яка любить Бога і тоді, коли Він посилає добро, і коли допускає зло. Найбільше, чого хоче Бог у випадку недужої людини – це виявити свою силу і свою славу у перемозі над злом, яке досвідчує його сотворіння.

о. Юстиніан ЧЕМ

Свята Тайна Оливопомазання в нашій парафії

Вже декілька разів поспіль у нашій парафіяльній церкві першого четверга кожного місяця відбувається Свята Тайна Оливопомазання, або як її інакше називають – Соборування. Передусь цій Тайні Служба Божа за хворих наших парафіян о 18:00, а відтак трое священників закликають тих вірних, котрі мають поважні недуги, приступити до участі у Святій Тайні.

Саме Оливопомазання є однією із семи Святих Тайн і має одну мету – оздоровлення людини, внутрішнє і зовнішнє. Щоб відбулась Свята Тайна Оливопомазання, повинні виконатись наступні умови:

1. З обрядової сторони:

- готується і посвячується олія, яка є матерією цієї Тайни;
- виголошуються відповідні святі слова священником, які є так званою формою Святого Єлеопомазання.

2. Зі сторони недужого:

- повинна існувати поважна недуга;
- хворий повинен, якщо може, приступити перед Оливопомазанням до Святої Сповіді і Причастя, тоді "ефективність" оливопомазання зростає;
- недужий повинен посідати потрібний рівень віри, щоб отримати зцілення від недуги.

Тільки тоді, коли є сповнені усі ці вимоги, Бог отримує можливість і простір в людині (хворій) для оздоровляючої дії.

Цікавим спостереженням є, що в

нашій парафії, коли Оливопомазання уділяв один священник, про випадки зцілень не було чути. Натомість, коли Тайну оздоровлення уділяють три священники, то почали зголошуватись раз по раз особи, які досвідчили цілющої Божої сили.

Усі християни повинні знати про цю Святу Тайну, щоб, коли вдома хтось поважно занедужає, відправити його до храму, до Божої клініки.

Ефективність дії лікарів завжди буде сумнівною, натомість дія Божої цілющої руки є завжди певна. Цей заклик особливо стосується тих християн, котрі при недугах або життєвих труднощах звикли вдаватись до екстрасенсів, відьом або магічних дій.

Бог у Церкві має все для спасіння людини, треба тільки по це прийти.

Кожний, теж, хто має у себе вдома стареньких бабців і дідусів, повинен потурбуватись, щоб вони

принаймні перед Різдвом і Пасхою прийняли Сповідь і Святе Причастя, і Оливопомазання. В нашій бо парафії є практика щомісяця в першу п'ятницю іти до хворих по домах.

Бог не тільки є, але Він також і діє. Користаймо з Його цілющих дотиків у Святих Тайнах, особливо в Тайні Оливопомазання.

Щомісяця в перший четвер о 18:45 – Свята Тайна Оливопомазання. Приступає до неї близько 100 осіб. Уділяють її завжди три священники.

Тайна Оливопомазання (соборування)

Бог і терпіння

З святою Тайною Оливопомазання, через яку Бог торкається людини з метою її зцілення, є тісно пов'язана проблема терпіння. Пригляньмося у цій статті до нелегкої дійсності, можливо, щоб приготувати себе до неї, або ж щоб витягнути з неї правильні висновки.

Терпіння є одним з тих явищ, котрі викликають чи не найбільше запитань. Чому воно нас торкається? Чи мусимо терпіти? Яке ставлення Бога до наших терпінь. Проблема в тому, що дуже важко знайти таку відповідь, щоб була ідеально вірогідна і задовольнила б питаючих. Люди, що досвідчують терпіння, рідко розповідають про них, а якщо вже про терпіння і говорять, то часто їх розповідь є так сильно спотворена болісним досвідом, що нелегко в ній знайти щось інше, окрім скарги.

Коли ж про терпіння говорить особа, яка його не досвідчує, то її аргументація, незалежно від того, як мудро звучить, не є переконливою. Попри це якесь все-таки міркування над терпінням є конечне, хоча б тільки з цього огляду, що для багатьох є воно аргументом проти Бога. Закрид, що походить ще від Епікура, звучить: "якщо Бог є добрий, то повинен прагнути щастя людей, а якщо є Всемогутній, повинен вчинити їх щасливими, якщо того не чинить, то або не є добрий, або не є всемогутній, або не є ані такий, ані такий", появляється завжди по-новому. Якщо навіть терпіння не приймаємо як аргументу проти Бога, то загальна думка є така, що воно так чи інакше все таки походить від Нього. У зв'язку з тим, міг би Він усунути його із світу, але з якихось причин не хоче цього робити. Тому питання про терпіння зводиться до питання про ставлення Бога до терпіння, чи Бог годиться на нього, а може навіть і

хоче, щоб воно було.

Теза, що Бог хоче усунути зло, але цього не хоче, є відносно легка до сприйняття і добре відповідає нашому розумінню Бога, не перечить Його всемогутності, а водночас і не заперечує Його доброти, бо остаточно можна Бога прихилити до себе, наприклад молитвою. Глухий кут цієї тези є там – вважає англійський християнський мислитель Clive Staples Lewis – де починається помилково розуміти всемогутність Бога, тобто що він може абсолютно все. Тимчасом так не є, бо в самому понятті всемогутності не має можливості чинити чогось, що є суперечне само в собі.

(Приклад суперечності: чи може Бог створити камінь, якого б не підніс? Якщо не може, то Він не Всемогутній, а якщо може, то теж не Всемогутній?) Задумаймося, чи випадково такою суперечністю не є можливість усунення

терпіння. Легко можемо погодитись з тим, що велика, або більша частина терпінь людей, є спричинена іншими людьми. То ми самі спричиняємо війни, вбиваємо на вулицях, ранимо на всякі можливі способи. Чи у зв'язку з тим Бог міг би усунути ті терпіння?

C. S. Lewis слушно зауважив, що абсурдом було б, коли Бог, обдарувавши людину вільною волею, на кожному кроці коригував її дії, коли б ця воля була використана в злих намірах. Воля (свобода), яка обмежувалась тільки до чинення добра, була б чимось суперечним в собі.

В такому разі, чи Бог не міг би вчинити якогось кращого світу, в якому не було б принаймні хвороб, стихій, катаклізмів, світу, в якому природа була б більш приязна людині? Чи дійсно той світ є найкращим з можливих

продовження на 5 сторінці

Продовження, початок на 4 сторінці

світів, як того прагнув Leibnitz? Чи враховуючи все те, Бог хотів, щоб сотворений ним світ був так недосконалий, при цьому бажаючи його, бажаючи теж і терпіння?

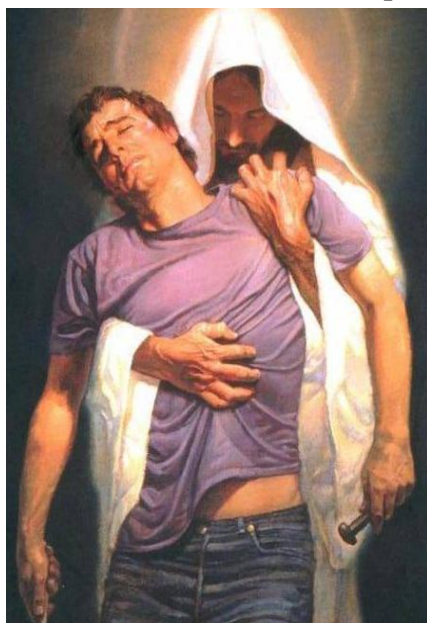
Сучасний богослов Andres Torres Queiroga тезу, що в скінченному світі могло б не бути зла, вважає абсурдною. Слушно твердить, що становлення дійсності не може відбуватись без конфліктів. Якщо наш світ є скінченний і недосконалий, то мусять в ньому бути катаклізми, що несуть людям терпіння, коли б цього всього не було, не був би він сотворінням, але Богом.

А якщо навіть і погодимось, що в скінченному світі є терпіння, то чому Бог взагалі здобувся на такий крок, створити людину і обдарувати її свободою? Чи не було б кращим нічого не творити? Відповідь на це питання є важка і богослов не має даних, щоб дати відповідь. Можемо лишень припустити, що попри все Бог мусів бачити користі, які є пов'язані із сотворінням, які були більші від негативів. Не вибрав Він між світом, в якому є зло і, в якому не має зла, але між існуванням і небуттям. Якщо вибрав сотворіння і обдарування людини свободою, то значить знав, що варто так вчинити.

Отож, в матеріальному світі мусить бути терпіння, бо Бог не може відібрати в людини можливість чинити зло, якщо вона фактично має бути вільна, а дійсність, у якій живемо, не може бути безконфліктна.

Коли б Бог безтурботно дивився на зло, то це був би аргумент проти його доброти. Те, що Бог є противником терпіння, найкраще виявляється в Особі Ісуса Христа, Воплощеного Бога, який всіма способами усував і усуває зло і його наслідки – терпіння. Христос

бо оздоровляв хворих, брав в свою опіку немічних, милосердився над людським нещастям, тому вслід за бельгійським богословом Edvardom Schillebeeckxom можемо твердити, що Бог є Анти-злом, тим, хто завжди протиставиться злу. Польський богослов Wasaw Hryniewicz твердить, що Бог не є відповідальний за зло, бо Він його не хотів, річ в тому, що Бог є беззахисний

перед людською волею і хоче її шанувати попри те, що це може вести до терпіння. Бог є не тільки здібним до співчуття людини, Він теж і співстраждає з людиною, не лишає її самою з терпінням. Його присутність змінює це терпіння, перемагає його і дає йому зміст, обіцяє майбутній світ. Це не означає, що Бог є немічний – твердить далі Hryniewicz – власне навпаки, Христос Бог піддавшись терпінню перемагає його своїм

Воскресінням з мертвих. Воскресіння Бога є Його окликом: "ні" терпінню! Бог не прагне терпіння, але щастя для своїх сотворінь. Те, що Бог терпить, є результатом Його вибору, Його волі. Він перший, хто терпить цілком невинно, а терпить за людські провини і це повинно допомогти тим, котрі терплять невинно. В терпінні Ісуса Христа містяться всі терпіння, усього людства, бо він взяв на себе людське зло і в Його ранах є здоров`я людства.

Христос є терапевтом, лікарем терплячого людства, є гарантом усунення зла і терпіння і прихід Його Царства на землю є лише початком визволення і зцілення, які осягнуть свою повноту, коли новий світ настане, коли воскреснуть добрі на життя в повноті щастя, а злі на воскресіння суду.

о. Юстиніан ЧЕМ

Чудеса зцілень за посередництвом отця Франциска Асизького

За переданням знаємо, що за посередництвом св. Франциска Асизького відбулось багато чудес зцілення від найрізноманітніших духовних та тілесних недуг. Св. Бонавентура описує, що "куди б не пішов раб Божий Франциск, із ним був Дух Господній, який нашіптував йому слова Святого Вчення та надихав творити чудеса". Силою та іменем Ісуса Христа св. Франциск виганяв бісів, оздоровляв хворих, і більше того – красномовними проповідями спонукав до покаяння закостенілі серця, одночасно повертаючи здоров'я і душі, і тілу. Ось низка лише деяких відомих чудесних оздоровлень за посередництвом преподобного отця.

В місті Тосканеллі якийсь воїн, що мав розслабленого від народження сина, гостинно приймав св. Франциска. І ось на просьбу батька Святий наклав руки на дитину і хлопчик вмить виздоровів.

В місті Губбіо скорчена жінка попросила Преподобного зробити на ній знак хреста. І щойно він оснівив її, до жінки вернулось здоров'я, так що вона могла повернутись додому та приготувати вечерю Святому Бідаччині і його братам.

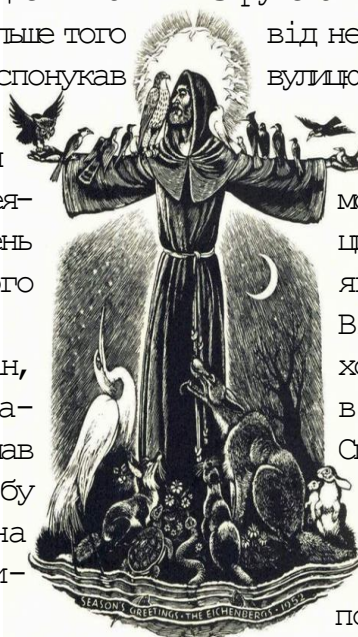
В Еванье була дівчина, що втратила зір, і коли св. Франциск в ім'я Святої Тройці трічі змочив її повіки своєю слиною, вона прозріла.

Траплялось і таке, що якщо хто-небудь із хворих їв хліб, до якого хоча би торкався Святий, то також зцілювався від своїх недуг.

У св. Франциску так сильно сіяла благодать Святого Духа, що лише за одним його словом людські серця перемінювались, тілесні недуги виліковувались, а тварини корились.

По смерті Преподобного отця Франциска

чудеса зцілень не тільки не припинились, а навпаки їх чисельність зросла. Тома Челанський перераховує чудесні оздоровлення, які були представлені Папі Григорію. Ось деякі з них. В той самий день, коли святе тіло отця Франциска було покладене в гріб, пройшла під ковчезом з гробом якась мала дівчинка, в якій була зкручена шия і так миттєво виздоровіла, що від несподіванки з криком вибігла на вулицю.

В деяких випадках оздоровлення відбувались лише при молитовному зверненні до св. Франциска, а в інших – після складення якоїсь благочестивої обітничі. Відомий випадок зцілення глухонімого від народження хлопчика, в якого язик був майже відсутній. Сирота жив тим, що прислутовував в домах, де йому давали притулок. І ось одного разу він потрапив до благочестивого подружжя, яке з великого милосердя до дитини молилось до св. Франциска, щоб той повернув сиротині слух та мову. Чоловік склав обітницю Господу, що якщо св. Франциск випросить ласку оздоровлення, то він все життя буде піклуватись хлопчиком, як своєю дитиною. Щойно він вимовив слова, як малий заговорив. Язык у хлопчика виріс і він розмовляв так, наче б зроду мав дар мови. Збіглись люди, які раніше знали глухонімого, і з великим подивом славили Господа.

Тут наведена мізерна частина чудесних зцілень за посередництвом Преподобного отця Франциска Асизького.

Нехай той, який дивовижним чином обнови Церкву і світ, удостоїть нових чудесних ласк тих, хто щиро полюбив Бога!

Підготувала с. Марія Савків, ФЧС,
за книгою "Истоки францисканства" 1996р.

Зцілення – місце зустрічі з Господом

Сам же Бог миру нехай освятить вас цілком, і нехай уся ваша істота – дух і душа, і тіло – буде збережена без плями на прихід Господа нашого Ісуса Христа. (1Сол. 5,23)

Ісус Христос – мій єдиний Спаситель – прагне, щоб уся людина була огорнута благодаттю. Бо цілу людину Він полюбив, цілу спас і цілу хоче занурити в океані свого Милосердя.

Гріх ламає духа, але також обтяжує почуття і розум. Причиною деяких фізичних хвороб є внутрішні проблеми. Коли віра розвивається в доброму напрямку, найважливішим є духовне зцілення: звільнення від гріха. Найменш істотним, але також важливим є фізичне зцілення.

Особливим скорбом сучасної Церкви є переконання, що дуже важливим, а інколи і найважливішим, є духовне зцілення. Це "двері" – до зцілення людини. Інколи хтось не може видужати фізично, бо життєво необхідним спочатку є зцілення зранених почуттів. Хвороби, які зазнає наше тіло, в деяких випадках, є симптомами емоційного і фізичного страждання. Без внутрішнього зцілення не можливо досягнути справжнього духовного оздоровлення. Яскравим прикладом для цього є, наприклад, залежності, які спричинилися через зранення почуттів, такі як наркоманія, алкоголізм чи порнографія. Духовне зцілення є неможливим без благодаті оздоровлення емоційного зранення, яке виникло в душі людини через брак любові чи через самотність і є наслідком кризи, в якій знаходиться вся людина.

Молитва про внутрішнє зцілення є дієвою за наступних умов:

1. Визнання Ісуса Христа Господом свого життя і віддання Його владі свого минулого, теперішнього і майбутнього.

2. Пробачення всім, хто мене скривдили.

3. Коли я довіряю свої важкі пережиття Милосердю Ісуса, як Спасителя.

Коли дозволяємо Йому діяти в нашій історії

життя, Він робить чудо зцілюючи рани, причини яких ніхто інший не може збагнути. Людина, яка не знає Ісуса, або свідомо ховає в собі жаль, злість до тих, які змусили її страждати, чи коли старається уникнути стану фрустрації душі – намагається не пам'ятати про прикросці, ховаючи їх в підсвідомість. Це "ховання голови в пісок" не вирішує, очевидно, жодної проблеми. Хвороба закінчується тоді, коли ми з довірою віддаємо її в милосердні руки Божого Лікаря – Ісуса Христа в атмосфері прощення і віри.

В який спосіб ми можемо досвідчити внутрішнього зцілення?

По-перше, може воно відбутися під час спільної молитви: під час Євхаристії – Святої Літургії, Літургічної молитви, адорації Пресвятих Дарів чи під час ділення Словом Божим.

По-друге, це молитва в малих групах (може 5-6 осіб), або в спільнотах, які йдуть дорогою конкретної духовної формації. Про це говорив Ісус в Євангелії від Матвія:18:19: "Знов істинно кажу вам: Коли двоє з вас згодяться на землі просити щось там не було, воно буде дано їм Моїм Отцем Небесним."

Третім прикладом молитви про внутрішнє зцілення є молитва в парах – це зустріч зі священником, який є духовним керівником, або сповідником. Необхідною є також молитва подружжя.

Четвертим видом молитви про внутрішнє зцілення є індивідуальна молитва перед Господом. Кожен з цих чотирьох типів молитви про внутрішнє зцілення складається з трьох етапів: перший крок – знайти причину; другий – усунути бар'єри для зцілення, це може бути брак віри в Ісуса чи небажання пробачити. Третім кроком є запрошення Ісуса, щоб наново увійшов у наше життя і зцілив кожну рану. Така молитва є добрим часом, щоб прославляти Бога навіть за наші рани.

Люблю Тебе, Господи, моя сило! Господи, моя скеле, моя твердине, мій визвольнику, мій Боже, моя скеле, що до неї прибігаю; ти мій щит, рід спасіння мого, мій захисте! Пс.18:2-3

о. Едвард Кава ЧМБ конв.

Терапевтичний характер сакральної музики

Святе Письмо говорить, що коли юдейський цар Саул вів себе буйно, то придворні викликали в палац хлопця Давида, щоб він грав на гусях для царя. Ніжні і мелодійні звуки заспокоювали Саула, і він знову ставав нормальною людиною. Так ще з самої своєї давнини люди знали, що ніжні мелодії позитивно впливають на настрій людини. Сучасна музика на зразок рок-н-ролу, особливо в стилі "важкого металу", має на слухачів пропильну дію: спокійних людей вона приводить у стан буйности, ажіотажу і злоби.

Музика одна з найбільш натхненних форм мистецтва. Своїм ритмом, мелодією, гармонією звуків, динамікою, розмаїттям звуків, колоритів і нюансів музика передає нескінченну гаму почуттів і настроїв. Її сила полягає в тому, що, минаючи розум, вона проникає в душу, в підсвідомість і створює настрій людини. Відповідно своїм змістом музика може викликати в людині найбільш піднесені та благородні почуття, сприяти, наприклад, молитовному настрою, або, навпаки, може викликати гріховні та темні бажання. Мелодійний музичний акомпанемент з давніх-давен супроводжував молитву і служіння Богу. За тисячу років до Різдва Христового цар Давид, наділений Богом поетичним талантом, складав натхненні молитви – псалми, супроводжуючи їх грою на гусях ("псалтирі"). Ставши згодом царем в Ізраїлі, Давид ввів у богослужіння спів псалмів і заснував при Єрусалимському храмі посади регулярних співаків і музикантів. Користуючись великим успіхом, псалми Давида стали невід'ємною частиною як старозавітного, так пізніше і християнського богослужіння. Церковний спів особливо впливає на душу людини, і навіть не лише на душу, але й на здоров'я.

Сучасні медичні експерименти встановили

факт позитивного впливу спокійної церковної музики на процес одужання людини.

Отже, з найдавніших часів музика, як працювало, висловлювала найбільш піднесені і благородні почуття. Вона умиротворювала, радувала і сприяла молитовному настрою слухачів. Музика, як і поезія, завжди відображала щось піднесене, "не від світу цього", творчий дар. Ми читаємо в книзі Одкровення, що ангели і святі на небі своїм співом славословлять Бога. Але чи існує музика в пеклі? Якщо існує, то вона, напевно, нагадує сучасний рок та "важкий метал. "До такого висновку приходиш, коли дивишся на ті бурхливі і люті почуття, які ця музика викликає. Вона піднімає з дна душ слухачів всі їх темні та гріховні якості.

Пригадуються слова книги Одкровення: "Від того веселіться, небеса, і ви, що на них живете. Горе вам, земле і море, бо спустився до вас диявол із лютістю великою, знаючи, що короткий час має." (Одкр, 12:12).

Духовно чуйна людина не може не бачити вплив диявола на сучасну музику, на зміст телепередач і кінофільмів, на захоплення східним містицизмом, трансцендентальною медитацією, йогою, в зростаючій популярності спиритизму, астрології та екстрасенсорних форм лікування. Щупальці князя тьми проникають все глибше в життя сучасних людей. "По плодах їх пізнаєте їх!"

Діти і підлітки є головними "споживачами" сучасної музики. Звичайно, більшість з них не вникають в значення слів і натяків в музиці, якою вони захоплюються. Їх розум ще не розвинений досить, щоб зрозуміти різні терміни збочень і окультні натяки в таких піснях. Також не доходить до їх свідомості сатанинська символіка цієї музики. Вони лише жадають сильних стимулів, чогось

продовження на 9 сторінці

Продовження, початок на 8 сторінці

нового і захоплюючого, а збудиві ритми рок-музики співзвучні тваринним інстинктам їх ества. Рок-музика і "важкий метал" стали провідниками анти-християнських ідей.

Проблема сучасної буйної музики розкриває більш глибокі недуги сучасного суспільства. Можливо, що заклики рок-пісень реалізуються у серцях молоді тому, що вона не знайшла в житті піднесених орієнтирів і не вірить в ідеали дорослого покоління. Цією музикою вони виражають протест проти своїх батьків, в

яких вони розчаровані.

Звичайно, вплив навколишнього середовища дуже сильний, і батьки часто виявляються безсилими протистояти йому. Однак не можна впадати у відчай. Треба відкрито розмовляти з дітьми про сучасні проблеми і відкривати їм очі на те, що загрожує їм.

Головне ж – треба молитися Богу, щоб Він своїми шляхами направив їх до спасіння, бо "неможливе людям, можливе Богові!"

Наталія Ясінська

Розпорядок зустрічей парафіяльних груп:

Катехизацію до I св. Причастя проводяться в монастирі щопонеділка та щочетверга о 16:00.

Катехизація після I св. Причастя проводиться в монастирі щоп'ятниці о 16:00.

Катехизація дітей дошкільного віку (від 4 до 6 років) проводиться в монастирі щосуботи о 13:00.

Усіх бажаючих заохочуємо приєднуватися до різноманітних парафіяльних груп. Зокрема, запрошуємо на збірки, які проводяться у монастирі:

- у неділю о 16.30 – III Чин св. Франциска (всі бажаючі, старші 18 років);
- у вівторок о 19.30 – Вівтарна Дружина (прислуга: хлопці від 10 років);
- у середу о 16.00 – Марійська Дружина (молодь до 18 років);
- у четвер о 19.30 – Читання і розважання Святого Письма;
- у п'ятницю о 19.30 – старша Молодь (від 16 р.)

Запрошуємо дітей до дитячого хору, який співає у неділю на 12.00. Репетиції дитячий хор проводить щосуботи о 11.00 в приміщенні монастиря. Звертатись до дяка Павла.

ОГОЛОШЕННЯ

парафії св. Ап. Петра

Розпорядок Богослужінь у нашій церкві буде такий:

Щоденно: о 7:00 і 18:00 – Служби Божі за здоров'я, а о 8:15 – за померлих.

Щосуботи о 18:00 – Всенічне

Щонеділі о 6:30, 8:00, та 10:00 – Служба Божа за здоров'я, о 12:00 – Служба Божа для дітей, о 14:00 – Служба Божа для студентів і молоді, а о 18:00 – Служба Божа за парафіян.

У будні дні після ранішньої Служби Божої та щонеділі після Служби Божої за парафіян – вервиця.

Перед початком кожної Служби Божої є нагода до сповіді.

Кожного першого четверга місяця о 18:00 – Служба Божа для хворих і уділення Святої Тайни Єлеопомазаня.

Кожної першої п'ятниці місяця сповідь хворих по домах (адреси записувати в захристії).

Кожної другої п'ятниці місяця о 18:00 – Служба Божа за нові покликання, а також Адорація перед Найсвятішими Тайнами.

Кожної першої суботи місяця о 9:30 – Служба Божа за uzалежнених осіб і братство тверезості.

Кожного четверга о 19:30 – Біблійне коло – читання і пояснення Святого Письма.